

[Socialministeren]

Det er jo utrolig vigtigt at have et overblik over behovet, når man skal planlægge en mere samlet, langsigtet indsats, og derfor er det min agt sammen med boligministeren at iværksætte en undersøgelse. Og det, man kan sige om den undersøgelse, vi går i gang med, er, at vi vil undersøge, hvad der menes at være behov for, når man spørger de ældre selv.

Det har jo været sådan i de undersøgelser, der har været lavet, at man i høj grad har spurgt kommunerne om, hvad de planlægger, og hvad de mener, der er behov for, men det er regeringens vurdering, at det kan være en god idé simpelt hen at kortlægge behovet ved at spørge de ældre selv om, hvad de mener, der er behov for, og se, hvad det så er for et billede, hvad det så er for et Danmarkskort, der tegnes for os. Hvis vi så samtidig laver en undersøgelse, der viser, hvad kommunerne mener, der er behov for, og hvad de planlægger, kan vi se, hvordan de to kort dækker hinanden, hvor manglerne er, og så tror jeg, vi vil få et særdeles godt redskab for at tilrettelægge den fremtidige ældrepolitik.

Man kan sige, at de skridt, vi allerede har taget, for stort set alle initiativers vedkommende først begynde at virke fra januar 1994, men de budgetter, der nu tegner sig i kommunerne, tyder altså på, at kommunerne har taget de nye rammer fra regeringen til sig og vil gøre brug af dem. En foreløbig opgørelse over kommunernes budgetter tyder på, at de vil bruge 150 mio. kr. ud over de 400 mio. kr., der var budgetteret med til drift, og 250 mio. kr. til anlægsudgifter; det synes jeg er en opmuntrende udvikling.

Man kan også sige, som fru Lilli Gyldenkilde sagde i sin begrundelse for forespørgslen, at Danmark bestemt ligger i den bedre ende af skalaen, når det drejer sig om ældreomsorg. Det tyder en undersøgelse, der er lavet i EF – et såkaldt eurobarometer, hvor man spurgte de ældre om deres syn på deres egen tilværelse i det land, de levede i – også på. Danske ældre kom absolut ind som topscorere, når det drejede sig om trykthed og tilfredshed med tilværelsen.

Man ser så i øvrigt også i forlængelse af dette eurobarometer, denne EF-undersøgelse, en stigende interesse for ældrepolitikken i andre EF-lande, en voksende bevidsthed om, at der ikke bliver gjort nok, og at der er behov for at gøre noget mere for de ældre.

Det betød i virkeligheden et helt nyt område også for dansk ældrepolitik, da vi i foråret tog det første afgørende skridt til en egentlig eksport af vores ældreomsorg i form af salg af nøglefærdige plejehjem til Tyskland. Jeg tror i virkeligheden, at det kan blive et meget vigtigt gennembrud for dansk ældrepolitik. Der er nemlig meget stor interesse for ældrepolitikken i andre lande. Man kommer til Danmark for at studere dansk ældrepolitik.

Jeg tror, at en egentlig eksport af dansk ældreomsorg er noget, vi skal satse på. Ud over at det vil give valutaindtjening og arbejdspladser til Danmark, vil det også være vigtigt, at man får hævet niveauet i andre EF-lande for at gøre vilkårene ensartede i EF-landene som en sikkerhed for, at vi også holder niveauet herhjemme. Og endelig kan man sige, at den økonomiske gevinst, det vil være for landet at eksportere ældreomsorg til andre lande, vil øge indtjeningen, så vi kan forstærke indsatsen endnu mere for de ældre medborgere – en forstærket indsats, som jeg tror og håber der vil være en enig holdning til i Folketinget.

Forhandling

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal sige tak til ministeren.

Der er især to ting, jeg er enig i. Det er, at Folketinget skal lægge de overordnede retningslinjer, og at der er behov for at gøre mere. Sådan var ordene.

At blive i eget hjem længst muligt er en tese, som er mange år gammel. Den har i mange år været en målsætning. Jeg kan huske, at da den blev moderne, var vi nogle SF'ere, der talte sammen om det og sagde: Det er der da ikke noget nyt i. Folk vil da blive i eget hjem længst muligt; det har de altid villet. Der må ligge noget andet bag. Og det gjorde det jo.

Det, der lå bag, var, at man faktisk stoppede for bygning af plejehjem, og det har man stort set gjort i mange år. Man er nu begyndt at bygge ældreboliger, så man kan kombinere plejehjemslignende tilstande, om jeg så må sige, og ældreboliger. Men sandheden er: Vi mangler plejehjemspladser. Og det er det, jeg først og fremmest gerne vil sige noget om.

Stoppet for plejehjemsbyggeriet har været for længe, og jeg tror, alle er enige om det i dag. Der må gang i mere plejehjemsbyggeri.